Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 210. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 4, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 4-го ЛИСТОПАДА 1995 р. Ч. 210. РІК CII.

ЗІБРАНО ДОКУМЕНТИ ДЛЯ ПОЧАТКУ СУДУ НАД КПСС

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 1-го листопада, відбулася зустріч істориків і юристів на тему: „Злочини КПСС — слідами джерел". Зустріч влаштувала Асоціяція дослідників голоду-ґеноциду 1932-33 років в Україні, яку очолює народний депутат Левко Лук'яненко. Головна мета діяльности асоціяції — збирання документальних свідчень, дослідження та аналіза однієї з найтрагічніших сторінок історії України для збереження її в народній пам'яті.

За словами Л. Лук'яненка, мета зустрічі полягає у тому, щоб мовою документів довести сутність комуністичного тоталітаризму, відкрити його злочини. Л. Лук'яненко повідомив, що цей захід — перший крок до підготови міжнародного суду над злочинами комунізму, тому всі документи будуть запротоколовані асоціяцією і завірені нотаріяльно.

Історики і юристи, які взяли участь у зустрічі, погодилися, що достатньо як історичних, так і юридичних документів для початку міжнародного суду над КПСС.

ЗЛОЧИННІСТЬ НА КОРДОНІ ЗРОСТАЄ

Київ (Р. Р.). — Тут відбулося спільне засідання з участю представників Державного комітету кордону України, Координаційного комітету боротьби зі злочинністю при Президенті України та Координаційної ради з питань розбудови державного кордону при Кабінеті Міністрів.

Голова Держкомкордону Віктор Банних сказав, що „злочинні прояви на кордоні набувають широкого і небезпечного характеру на кордоні. За його словами, також активізується антиукраїнська діяльність, зокрема, у прикордонних зонах сусідніх держав. Проведення відповідних пропаґандистських компаній систематично відзначається нами у прикордонних районах Польщі, Мадярщини, Румунії та Словаччини", — сказав В. Банних. Урядові установи сусідніх держав з весни цього року все більше посилюють митну контролю та охорону кордону і навіть намагаються ввести візовий режим для українців.

Великою проблемою є нелеґальна міґрація. За дев'ять місяців на українському кордоні затримано 8,000 осіб, які порушили державний кордон України. Протягом цього року в Україні залишилося 900,000 чужинців.

Українські спортовці готуються до Олімпіяди

Київ (Р. Р.). — У Кабінеті Міністрів України відбулося перше засідання Організаційного комітету з підготови до участи українських спортовців у 26-их літніх Олімпійських Ігрищах, які відбудуться влітку 1996 року в Атланті, Джа.

Засідання провів голова комітету, міністер Валерій Пустовойтенко. З інформацією про сьогоднішній стан готовости кандидатів до національної дружини (220 осіб) виступив президент Національного Олімпійського Комітету (НОК) України Валерій Борзов. За його словами, дозволи на виступ в Атланті уже отримали понад 120 спортовців. В тому числі з легкої атлетики 35, спортивної гімнастики 14, велоспорту 11, стріління 7. Серед дружинових — жіноча збірна кошиківки.

Представники 12-ох видів спорту мали змогу тренувати у стейті Джорджа, ЗСА, що поставило цілу низку питань про призвичаєння організму до незвичних кліматичних умов у районі Атланти. У зв'язку з цим спортовці намагаються включити лікарів, щоб тренувати під їхнім наглядом.

Відповідним банкам доручено видати визначені суми грошей для фінансування підготови спортових дружин та атлетів.

Л. КУЧМА ЗАКІНЧИВ ВІДВІДИНИ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Київ (Р. Р). — Пресова служба Президента України повідомила, що 1-го листопада закінчилися відвідини Леоніда Кучми до Бразилії, Арґентини і Чіле.

До Чіле українська делеґація на чолі з Президентом прибула 30-го жовтня, де у Сантіяґо її зустрів міністер оборони Чіле Едмундо Персо Йона. Лунали гимни України і Чіле, Президент Кучма обійшов почесну варту і під звуки жалобної музики поклав вінок до підніжжя пам'ятника генералові Бернардо О'Гіґінсу, який очолював визволення Чіле від еспанських колонізаторів. Після виконання „Слава полеглим героям", український Президент і супроводжуючі особи вирушили до палацу „Ля Монеда", де Л. Кучму зустрів президент Чіле Едуардо Фрей.

Переговори між двома президентами закінчилися підписанням угоди про заохочення і взаємний захист інвестицій, протокол про консультації між міністерствами закордонних справ України і Чіле.

Президент України зустрівся також з головою Верховного суду Чіле Маркосом Абурто, головою Палати депутатів Національного конґресу Гайме Естевесом, відвідав столичну міську управу, університет та аерокосмічний комітет і провів переговори з керівництвом міністерства оборони Чіле і командуванням військово-повітряних сил.

На честь Л. Кучми відбулося державне прийняття. Наступного дня, 31-го жовтня, Президент України дав пресову конференцію, присвячену підсумкам переговорів.

З летовища Сантіяґо, де відбулася офіційна церемонія, Президент України вилетів до Ріо-де-Жанейро, де зустрівся з губернатором стейту Ріо-де-Жанейро Марсельо Нунєз де Алєнкар, який влаштував прийняття на честь Президента Л. Кучми. Українська делеґація 1-го листопада закінчила програму відвідин Південної Америки й повернулася додому.

ЕКСПЕРТИ УКРАЇНИ І РУМУНІЇ НЕ ЗНАЙШЛИ СПІЛЬНОЇ МОВИ

Букарешт, Румунія (УНІАР). — Тут у четвер, 26-го жовтня завершилися додаткові консультації на рівні експертів щодо формулювань преамбули та статті ч. 2 проєкту договору про добросусідство та співробітництво між Україною та Румунією. Преамбула документу стосується засудження таємного протоколу між колишнім СССР та Німеччиною з 23-го серпня 1939 року і підтвердження чинности міжнародно-правних актів, що закріплювали повоєнне територіяльне розмежування в Европі.

Стаття ч. 2 документу передбачає визнання існуючого українсько-румунського кордону та відмови сторін від взаємних територіяльних претенсій. Консультації відбувалися з ініціятиви української сторони і їх необхідність була викликана тим, що румунська сторона в односторонньому порядку внесла доповнення до узгоджених в ході візити в Україну у липні цього року державного секретаря Міністерства закордонних справ Румунії М. Діну формулювань преамбули та статті ч. 2 проєкту договору, що суттєво змінило їх зміст. Тому консультації мали на меті усунути наслідки такого кроку румунської сторони і випрацювати нові компромісові формулювання згаданих положень.

Українська делеґація, яку очолював амбасадор з особливих доручень Володимир Василенко, внесла на розгляд румунської сторони нові пропозиції щодо можливих компромісів, але становище румунської сторони залишилося незмінним. У повідомленні для румунської преси офіційний представник уряду Румунії заявив, що консультації проводилися щодо проєкту основ-

(Закінчення на стор. 4)

Приватизація в Україні натрапляє на перешкоди

Джерзі Сиτі, Н. Дж. — Про перешкоди так зі сторони українців, як також американців, що стараються допомогти у переведенні приватизаційної програми, щоденник „Ню Йорк Таймс" вмістив широкий репортаж своєї кореспондентки Джейн Перлез у числі з датою 2-го листопада.

Репортаж на першій сторінці з продовженням та світлинами описує доволі точно, а при цьому об'єктивно, ситуацію, яка витворилася в Україні впродовж останнього року, коли американські чинники стараються про те, щоб держава сприватизувала 8,000 підприємств, продаючи їх приватним фірмам з можливістю приватних уділів.

Кореспондентка описує однак, що не зважаючи на призначення на ту ціль Урядом ЗСА 67 млн. дол. тільки 300 підприємств перейшло у приватні руки. При тому і з одної, і з другої сторони є багато незрозуміння як це діло переводити на практиці.

Українські підприємці уважають, що не можна ніяк перещепити американської системи живцем в Україну, а приватні особи в Україні, не звичні ще до уділів у підприємствах, не вірять, що можна такі уділи без ризика гроша купувати.

З другої сторони Дж. Перлез описує брак знання української мови, а також знання законів в Україні серед тих осіб, яких вислали до помочі у впровадженні приватизації. У висліді акція приватизації іде дуже поволі та викликає розчарування з обох сторін.

У ФРАНЦІЇ ЗААРЕШТОВАНО ОРГАНІЗАТОРА ВИБУХІВ

Париж. — Поліція французької столиці затримала 28-річного альжирця Буалена Бенсаїда, який приїхав до Франції декілька місяців тому. Міністер внутрішніх справ Жан-Люї Дебре сказав у розмові з журналістами, що Бенсаїд є головним організатором низки вибухів у французьких містах, у висліді яких вбито семеро і ранено понад 150 осіб. Разом з Бенсаїдом поліція заарештувала ще 15 альжирців, причетних до терористичних акцій.

ЯПОНСЬКА СЕКТА ГОТУВАЛА ДИВЕРСІЮ ПРОТИ ЗСА

Вашінґтон. — Таємна служба ЗСА цілком поважно сприймає погрози прихильників японської екстремістичної буддійської секти „Аум Шінрікіо" вбити президента Билла Клінтона, коли він 16—19-го листопада приїде до Осаки для участи в Азіятсько-Тихоокеанській конференції в питанях економічного співробітництва.

Відомо, що лідери секти та їхні послідовники вважають З'єднані Стейти Америки своїм ворогом, тому у Японії не приховують занепокоєння можливими терористичними акціями і вживають превентивних заходів.

Хоч над сектою нависла загроза заборони, „Аум Шінрікіо" все ще діє. Її бюджет становить понад один блн. дол., так що екстремісти, які справді хотіли б здійснити атентат на президента Б. Клінтона, не відчували браку фінансів.

Як інформує аґентство Ассошіейтед Пресс, під час переслухувань у сенатській підкомісії в питаннях хемічної і бактеріологічної зброї прелеґенти покликувалися на одну з публікацій секти, вона мала заголовок „Чи вб'ють Клінтона?" і містила таку відповідь: „Не буде нічого дивного, якщо вбивство Клінтона буде пояснене як нещасливий випадок".

Головний доґмат секти „Аум Шінрікіо" полягає в тому, що тільки ті виживуть у війні між Японією та рештою світу на чолі зі ЗСА, хто вірить у вчення Асахари, лідера секти. Керівник сенатського розстеження Джан Сопко розповів сена-торам, що пророкування Асахари мають на увазі „кінець світу" в 1997 або в 1998 роках.

Сектанти намагалися купити в ЗСА найновіші технології для виготовлення хемічної і бактеріологічної зброї. В 1987 році „Аум Шінрікіо" заснувала своє представництво в Ню Йорку, воно активно займалося пошуком потрібних матеріялів і програм. Два сектанти дістали на Фльориді ліцензії на управління гелікоптерами. На головній базі секти в Японії виявлено компоненти для ляборαторного вирощення хвороботворних бактерій.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Демократи вимагають швидкої приватизації

КИЇВ. — Демократична Партія України підтримує усі обдумані та рішучі кроки у здійсненні економічних реформ. Звертаючи увагу на те, що вони просуваються мляво, ДПУ в оприлюдненій заяві з 22-го жовтня закликала до реформ із більш твердою і публічною контролею за процесами приватизації та до „раціонального перерозподілу і соціяльної спрямованости використання валового національного продукту".

Створюється Військова Медична Академія

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України ухвалив постанову про створення Української Військово-Медичної Академії. Як сказано в постанові, її створення потрібне для „удосконалення підготови висококваліфікованих військових лікарів і для розвитку національної військово-медичної служби".

Красти чужий газ негарно, навіть у росіян

КИЇВ. — Російське акціонерне товариство "Газпром" звинуватило своїх українських колеґ у порушенні ними угоди про використання російських експортних газопроводів на теренах України. За їхніми словами, тиск у російських газопроводах останнього тижня впав на 6 атмосфер, тим часом як споживання газу в Україні зросло з невідомих причин на 15 відсотків. Торік за подібні витівки "Укргазпром" мусів заплатити росіянам 200 млн. долярів кари, значно більше, ніж той злощасний украдений газ коштував.

Демократи в опозиції

ТЕРНОПІЛЬ. — Національно-демократичні об'єднання области повідомили, що віднині виступають як опозиція до голови Тернопільської Обласної Ради Бориса Косенка, котрий нічого не зумів зробити для поліпшення життя в області. Крім того, від демократичних позицій він перейшов на антидемократичні.

Комуністи хочуть увічнити імена катів

ЛЬВІВ. — Львівський обласний комітет Комуністичної Партії звернувся до віцепрем'єр-міністра з питань гуманітарної політики Івана Кураса з пропозицією видати книгу пам'яті жертв ОУН–УПА. За словами першого секретаря Обласного Комітету КПУ Олександра Голуба, цю ініціятиву підтримують ветеранські організації Львівської і тернопільської областей. Маючи списки людей, які загинули від рук бандерівців та ОУНівців, львівські комуністи мають намір звернутися до польських колеґ з проханням надати архівні дані, які засвідчують факти періоду визвольної боротьби ОУН–УПА.

Нафту шукають у В'єтнамі

КИЇВ. — Голова Верховної Ради Олександер Мороз прийняв амбасадора В'єтнаму в Україні Чіонґ Тунга. Під час зустрічі вони зазначили, що відносини розвиваються успішно, але їх можна поглиблювали далі. О. Мороз зазначив, що українські фахівці могли б взяти участь у використанні нафтових родовищ у В'єтнамі. Крім того, Україна готова допомогти дружній країні у розвитку машинобудування, оновленні риболовецької фльоти та інших галузях.

Вибух на шахті

ДОНБАС. — У четвер, 26-го жовтня, в год. 11-ій, на шахті „Іловайська" Донецької области був вибух накопиченого ґазу-метану. В цей час на глибині 515 метрів шахтар і два електрослюсарі лагодили конвеєр. Шахтаря відрізало завалом і про нього нічого невідомо, а слюсарів підняли на поверхню рятівники. Один був у дуже важкому стані, другий взагалі не подавав ознак життя.

Від освіти в Україні залежить її майбутнє!

Джерзі Сиτі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Для такої людини як д-р Євген Федоренко здається немає іншої і важнішої цілі життя, як українське шкільництво і тут в ЗСА, і в Україні, та ледве чи маємо багато таких одиниць, щоб посвятилися тій цілі так зі серцем і енерґією як саме голова Шкільної Ради в ЗСА, наш гість в редакції.

Д-р Є. Федоренко у редакції „Свободи" розказує про стан освіти в Україні

Власне кажучи його навіть не можна назвати гостем, бо він заходить часто до нашої редакції чи до друкарні, де готуються числа „Рідної Школи", органу Шкільної Ради, і є нашим добрим другом. Але тим разом таки можемо із ним довше поговорити, щоб почути його враження із шеститижневої подорожі по Україні, де в нього були, як каже, три завдання до виконання.

В осередку тих завдань була активна участь в установчій конференції Педагогічного Товариства ім. Григорія Ващенка, на якій д-р Є. Федоренко виголосив доповідь про українське шкільництво в ЗСА і Україні. Друга доповідь Є. Федоренка була на конференції, що відбулася на Криму п. з. „Україна, українці та українознавство", де він говорив про „Українознавство в Америці". Третя конференція, в якій д-р Є. Федоренко брав участь була у Львові, де він говорив на тему „Демократизація, як провідна ідея в становленні національної освіти".

Не лише участь у тих конференціях була для д-ра Є. Федоренка ключевою, але також ряд важливих розмов із зацікавленими українським шкільництвом в Україні осіб, відвідини бібліотек, шкіл і відповідальних за шкільництво чинників.

— Для нас усіх тепер найважливіша проблема, це нова хвиля русифікаційної політики в Україні. Що можете

(Закінчення на стор. 4)

Президент наполягатиме на своєму указі

Київ (УНІАР). — Пресова служба Президента України опублікувала заяву, в якій гостро критикує недавнє рішення Верховної Ради накласти вето на указ Леоніда Кучми про безпосереднє підпорядкування обласних державних адміністрацій Президентові.

"Непередбачуване за наслідками застосування вето, — говориться у заяві, — є черговою спробою окремих політичних сил паралізувати діяльність щойно зформованої вертикалі виконавчої влади. Знову доводиться говорити про те, що деструктивні сили замість того, щоб зосередитись на законотворчій роботі, намагаються перетворити вищий законодавчий орган на політичний клюб. Спостерігається відверте намагання ще раз втягнути Президента в протистояння між двома гілками державної влади. Порушується конституційний договір".

Пресова служба остерегла парляментаристів, що Президент України не зможе погодитися з таким розвитком ситуації і змушений буде в інтересах держави підтвердити раніше ухвалений указ.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН І республіканські провідники в Конґресі зуміли бодай тимчасово зупинити свої публічні суперечки на тему державного бюджету і почали спільні приватні розмови в цій справі. Після закінчення цієї першої фази переговорів, яка відбулася в Овальному кабінеті Президента, Нют Ґінґріч, спікер Палати Репрезентантів, зазначив, що нічого не вирішено хіба тільки те, що „зустрінуться знову і говоритимуть більше про те саме". Такі висліди цієї першої зустрічі не були несподіванкою для нікого, бо ще потрібно часу, щоб республіканці вирішили найперше свої бюджетові розбіжності між Сенатом і Палатою Репрезентантів. А криза нової позички для дальшого функціонування прийде доперва за два тижні та, як звичайно водиться в американській політиці, ніхто не реаґує аж мусить.

ФБІ ХОЧЕ ПОШИРИТИ СВОЮ телефонічнопідслухову мережу в країні, мотивуючи це потребою зросту модернізації, а з тим і злочинности. Для цього їм потрібно схвалення Конґресу не тільки на сам плян, але також і на отримання фондів для його здійснення. Взагалі на підслухування телефонічних розмов потрібно судового дозволу, згідно зі статистикою, таких дозволів органам виконавчої влади видається річно 850, що є менше як один на 174,000 телефонних ліній. За новими плянами поширення це значно змінило б ситуацію, дозволяючи на можливість підслухувати одну розмову на кожних 100 телефонічних ліній. Для оборонців прав приватности ці вимоги ФБІ надто нагадують небажаний нагляд „старшого брата".

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР франкомовної канадської провінції Квебек Жак Пізо проголосив про свою резиґнацію. Це сталося відразу наступного дня після референдуму, у висліді якого Квебек і надалі залишиться частиною канадської держави. Ж. Пізо висловив надію, що Квебекська партія вибере нових провідників, які продовжать боротьбу за державний суверенітет провінції і доведуть її до переможного кінця. Разом з тим недавній прем'єр мусів вибачитися за свої слова, коли він, дізнавшись про результати референдуму, звинуватив франкомовних іміґрантів у тому, що вони голосували за неподільність Канади. Це прозвучало настільки недемократично, що навіть Люсієн Бушар, інший лідер квебекських сепаратистів, відмежувався від тих слів Ж. Пізо. Коментуючи їх, прем'єр-міністер Канади Жан Кретієн сказав: „Я був шокований. Кожен громадянин, згідно з квебекськими законами, є рівноправний. Не можна ділити спільноту на наших і ваших.

У БУДАПЕШТІ, мадярській столиці, почався суд над Альбертом Сабо, лідером неонацистського руху Мадярщини. Його звинувачують у розпалюванні міжнаціональної ворожнечі. Підсудний не визнає себе винним і вже в перший день процесу дозволив собі на відверті антисемітські висловлювання. Між іншим, він сказав, що його рух виступав і далі виступатиме проти того, щоб мадярські жиди, будучи незначною національною меншиною в країні, непропорційно великим числом представлені в мадярській культурі, науці, політиці й особливо у засобах масової інформації.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Росія перед новими виборами

Вже зовсім мало часу залишилося до грудневих парляментарних виборів у Росії, але все ще ніхто зі спостерігачів та аналітиків не може з певністю сказати, куди тягне російський електорат — вправо чи вліво?

А річ у тому, що праве і ліве в теперішній російській політиці виступають у химерному симбіозі. У головних точках недавно оприлюднених передвиборчих програм російських комуністів-зюґановців і лібералів-жириновців нема принципової різниці. А в другорядних якщо якась і є, то лише термінологічна: комуністи хочуть відродити Совєтський Союз з пануванням у ньому „справжнього, а не спотвореного марксизму-ленінізму", а жириновці — просто російську імперію, на цей раз без розрізнення національностей і, отже, без подальших зобов'язань щодо них. Згідно з проєктом Ліберально-демократичної партії, в березні наступного року, перед президентськими виборами, Боріс Єльцин повинен проголосити про створення „східньоевропейської співдружности з центром у Москві", до складу якої увійдуть також усі держави, які „практично неспроможні бути незалежними".

У зв'язку з цими московськими програмами дивно зустрічати в київських газетах такий непереконливий арґумент супроти українських лівих: мовляв, нема чого їх боятися, бо самі вони, без російських лівих, нічого не важать, а Росія тим часом вже остаточно зірвала з комунізмом, там відбулися радикальні економічні реформи й вони неминуче лібералізують і демократизують російську спільноту, докорінно змінять напрям її руху, її внутрішній стан.

Розмови про „успіх" російських реформ грішать великими перебільшеннями. Це — свідомо зфальсифікований міт для неросіян. Насправді „реформаторська" дійсність дуже неприваблива. Лівий бльок комуністів, жириновців і соціялістів-аграріїв, який становить більшість у Державній думі, унеможливив усі економічні ініціятиви демократів. Ліві заборонили інвестиції у приватний сектор, створили неймовірні труднощі для селян, яким за останні роки пощастило купити мізерні ділянки землі. Замордовані беззаконням фармери самі відмовляються від своїх ділянок. Вигадкою російського уряду є „фінасова стабілізація". Грошові доходи населення від січня до вересня цього року зменшилися на 12 відсотків. Фінансові діри — бездонні. Вперше за всю повоєнну історію в Росії до нового навчального року не видрукувано понад 150 млн. підручників для шкіл. На початку жовтня стало відомо, що три космонавти зі станції „Мир" не можуть повернутися на землю: на виготовлення космічного апарату, який мав забрати їх на землю, уряд не знайшов грошей.

Оскільки не переміг вільний ринок, тобто вільна і чесна, конкуренційна праця, то й політична демократія в Росії неможлива. Ліві у Державній думі заблькували всі спроби запровадити контролю над генеральною прокуратурою, над міністерствами оборони і внутрішніх справ, над службою безпеки. Свавілля і корупція чиновництва роздирає російську спільноту, слово "реформи" викликає загальний страх, росіяни все більше вірять демагогам, які обіцяють повернути народ „у світле минуле". Цими днями впливовий фонд „Общественное мнение" вразив сенсаційними вислідами опитування 106 мільйонів російських виборців: понад 60 відсотків їх неґативно ставляться до економічних реформ.

В цих умовах майже нема сумніву, що грудневі вибори до Державної думи повернуть Росію до авторитарної форми правління. Конкретна партійна орієнтація, права чи ліва, при цьому вже не матиме вирішального значення. А російський авторитаризм тим небезпечний, що це явище екстровертне, спрямоване назовні. Хто б не переміг у виборах, зюґановці чи жириновці, чи, тим більше, бльоки, очолені генералами, ясно одне: в Росії й надалі не економіка визначатиме політику, а політика — економіку. Психологічно Росія все ще не втратила свого експансіоністичного потенціялу — на біду самій собі і на ще більшу біду іншим народам.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

I. З.

УРЯД УКРАЇНИ ВІДНОВЛЮЄ ВПШ ЦК КОМПАРТІЇ

Указом Президента України п. з. „Про створення умов для роботи Української Академії Державного Управління" (ч. 980/95 з 19-го жовтня 1995 року) створено умови для поширення дій колишньої Вищої Партійної Школи (ВПШ) ЦК Компартії України. Особам з цих партійних кіл і їхнім наслідникам тепер стає можливо оминати виборче право і безпосередньо з ВПШ увійти на високі пости в державній адміністрації. Цей найновіший указ закріплює владу номенклятури і дає їй силу невтралізувати демократів, які ще почасти залишились на постах в Уряді.

Старання відновити авторитет ВПШ за посередництвом Уряду зроблено обережно, застосувавши старі випробувані засади. Некомуністів усувається з постів, створивши нову „поширену" структуру, до якої вони вже „не підходять". Так розправились з колишнім директором Канадського Інституту Українських Студій д-ром Богданом Кравченком, який вже кілька років у Києві вів дошкіл для адміністраторів Уряду. Останнього місяця ц. р. подібно витиснено в. о. міністра культури Миколу Яковину і зліквідовано його міністерство, щоб створити нове „поширене" Міністерство Культури і Мистецтв, очолюване колишнім комуністом.

Хоч новій ВПШ ЦК Компартії дана патріотична назва „Українська Академія Державного Управління" і вона має служити державі, то з подробиць ясно, хто буде кому служити. В. Луговий, ректор „Академії" (раніше працівник апарату ЦК Компартії України), вимагає права вступати на державну службу за власним бажанням для себе і для професорсько-викладацького персоналу академії. Ідуть заходи, щоб влаштувати забезпечення заробітної платні керівного та викладацького персоналу академії на рівні, не однаковому, а навіть більшому, ніж у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації. А для В. Лугового, проректорів, директорів філій, деканів, їх заступників і ряду підрядних чинників має бути надане лікувально-оздоровче обслуговування, що є передбачене для працівників апарату Кабінету Міністрів та Адміністрації Президента України і яке недоступне звичайному населенню, ані працівникам подібних академій чи університетів.

Ці й інші привілеї має фінансувати держава. В. Луговий домагається, щоб з державного бюджету ще додатково щорічно виділяти певну кількість квартир або фонди на їх побудову для тих, що постійно є в академії. Основну оплату праці керівного та викладацького персоналу мається підвищити на 15 відсотків і також збільшити ще на 25 відсотків за особливі умови організації підготови в академії. Це все має здійснюватись коштом нових витрат з державного бюджету в час, коли держава не платить звичайним працівникам жодної заробітної платні протягом кількох останніх місяців.

Гроші держави також підуть на встановлення гуртожитку на 300-400 осіб і на стипендії для слухачів академії, тоді коли Уряд відмовляє подібну підтримку звичайним університетам і вищим школам, які також навчають молодь, здатну працювати в державній адміністрації. Постанови Президента і прем'єр-міністра по-совєтському дискримінують всі ці училища, підтримуючи ґарантію лише новій академії, зобов'язуючись їхнім випускникам надати високі пости в центральних і місцевих органах державної виконавчої влади, житла, позачергове присвоєння ранґи, підвищення у праці тощо.

Цей новий указ Президента віддає маєтки колишньої ВПШ ЦК Компартії України назад в руки тих, які попередньо нею керували і дбали про ефективну колоніяльну адміністрацію України. Це все робиться коштом дитячої школи, куди ходять 200 школярів, і відновленої Археографічної комісії (сьогодні Інститут археографії) Національної Академії Наук України. Президент України наказує обидвом цим установам звільнити приміщення, які попередньо належали ВПШ. Відомо, що ледве минає 70 років від часу, коли совєтська влада силою зліквідувала очолювану Михайлом Грушевським Археографічну комісію ВУАН. Велику прикрість буде вчинено сьогодні, якщо Уряд незалежної України повторить цю історію і своїми адміністративними утисками перешкодить праці сучасній Археографічній комісії. Нищення історичної свідомости совєтською владою спиралось на фальшуванні та нав'язуванні антиджерельної методики історичних досліджень. Отже Президент України мав би допомогти школам і Інститутові археографії досліджувати і видавати джерела історії України, а не підтримувати ту систему, яка причетна до занепаду національної освіти та свідомости.

Олександер Домбровський

СПІВПРАЦЯ УВАН І УІТ

З нагоди двох ювілеїв

II

Початкові контакти з бігом часу міцніють, входячи на шлях ближчої співпраці між обома установами зі зрозумінням, що Академія з різними секціями й комісіями не може присвячувати пріоритетну увагу історичному секторові коштом інших дисциплін. У відносно короткому часі в рядах членства УІТ і співробітників „Українського Історика" знайшлися такі члени УВАН як О. Архімович, О. Баран, Я. Білінський, І. Витанович, В. Дорошенко, Т. Іванівська, Ю. Лавриненко, І. Лисяк-Рудницький, В. Міяковський, Н. Осадца-Яната, П. Феденко, Ю. Шевельов та інші. До речі буде наголосити, що особа нашого видатного історика Олександра Оглоблина, президента УВАН та голови Історичної секції УВАН, а рівночасно голови УІТ, відіграла основну ролю, маючи вирішальний вплив на поглиблення ближчої співпраці між УВАН у ЗСА й УІТ. Як представник старшої ґенерації українських істориків в діяспорі, він розумів, яке завдання стоїть перед членством УІТ в обличчі спотворювання української історичної правди в умовах російсько-совєтської дійсности в Україні. В останніх часах до ближчої співпраці УІТ з УВАН в ЗСА треба зарахувати справу відновлення діяльности Історичної секції УВАН у ЗСА, активну участь в якій взяли члени УВАН і УІТ. 4-го грудня 1993 року відбулося в приміщенні Академії в Ню Йорку перше засідання реактивізованої Історичної секції УВАН у ЗСА, яку очолює дійсний член УВАН і голова УІТ Любомир Винар. Під час засідання обов'язки секретаря виконував голова Секції античної історії з особливим узглядненням ранньої історії України та науковий секретар УІТ Олександер Домбровський. На засіданні обговорено можливість видавання „Українського Історика" Українським Історичним Товариством при співпраці з Історичною секцією УВАН, що зреалізовано з появою „Українського Історика" (1-4, 116-119), 1993. З важніших спільних наукових конференцій УІТ-УВАН згадаємо конференцію на пошану Михайла Грушевського, а далі Дмитра Дорошенка, Олександра Оглоблина, конференцію, присвячену питанням української національної історіографії на сучасному етапі розвитку історичних наук та в нових умовах відродження української державности, а також ювілейним відзначуванням подій в історії нашої науки в домені творення вартостей на полі історіографічної діяльности.

Окрема тема — це науково-організаційні й видавничі контакти з Науковим Товариством ім. Шевченка: в Ню Йорку й НТШівськими клітинами на американському терені, а далі з европейським НТШ. З відродженням української державности УІТ нав'язало ближчу співпрацю з нашим матірним НТШ у Львові, очоленим видатним ученим фізиком Олегом Романівим та науковим секретарем і заразом головним редактором Записок НТШ істориком Олегом Купчинським. Спільні наукові конференції та перші досягнення на видавничому полі є зрілим овочем співпраці УІТ з львівським НТШ. До окремої теми належить також історія наукових контактів УІТ з Українським Вільним Університетом (УВУ), на терені якого діяла довгими роками член-основник, а далі член Президії УІТ та член редколеґії „Українського Історика", наш видатний історик Наталія Полонська-Василенко. Обі згадані теми заслуговують на окремі статті.

Як сказано на початку, в цьому році відзначаємо в нашому науковому світі два ювілеї — Української Вільної Академії Наук і Українського Історичного Товариства. Нехай це синхронізоване відзначування стане символічним стимулом до дальшої спільної праці на користь української науки.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про національні свята, що забуваються

Один із старших віком знайомих, взявши в руки „Свободу" з 1-го листопада, зідхнув з полегшою: „Добре, що принаймні 'Свобода' не забула про Листопадовий зрив..."

Але пильні читачі нашого щоденника надаремно будуть шукати одночасно чи у пізніших числах за оголошеннями популярних донедавна святкувань 1-го Листопада — таких, на жаль, немає і хіба вже не буде.

Як сумно, що ця так широко завжди відзначувана довгими роками національна річниця іде тепер у повне забуття. Немов сходить до гробу одночасно з останніми його свідками... Чому? Чи можна виправдати це забуття проміжком майже вісімдесяти років, чи тим, що ми маємо тепер „нові", ближчі нашим почуттям національні свята, а перш за все 24-те Серпня — день проголошення нашої незалежности у 1991 році?

Але якось довгими роками було таки в нашому патріотичному календарі місце і на 1-ше Листопада і на 22-ге Січня — перше Свято Державности. І ледве чи могли б ми святкувати сьогоденну державність без Листопадового зриву, а він напевно дав і силу, і фундамент до вибореня державности, а тепер незалежности.

Чи наші батьки народу того не розуміють, чи оспівані у піснях, літературі, а перш за все закарбовані в історії Українські Січові Стрільці вже не цікавлять сьогоднішнє покоління, що можна їх так поступово забувати тому тільки, що майже немає вже серед нас свідків того патріотичного чину? Здається, що це таки вина сьогоднішнього покоління та їхнього незацікавлення історією боротьби за цю незалежність, яку здобули вони тепер без єдиного пострілу і без однієї краплі крови.

Але, однак, цей „легкий" шлях до свободи вистелили своїм життям сотні безіменних героїв, що боролися та гинули за ту мету. Як легко вони забувають і як відносно швидко! Скільки вже років минуло від часу, коли вся українська студентська молодь відзначала щороку день 29-го січня, як роковини бою під Крутами, де загинули сотні молодих українців? Розвіялось з вітром святкування Крут, як тепер проминає святкування Листопадового зриву. А в цьому забутті є нова своєрідна сумна соборність, бо немає тепер різниці, чи це національне свято західньої чи східньої України...

Поволі, але послідовно починає відходити в забуття також донедавна величаво відзначуване таки соборне 22-ге Січня як Свято Державности, хоча ми все ще не знаємо достоту, в який спосіб „святкувати" 24-те Серпня, що припадає на гарячий літній час, коли більшість українців перебуває на вакаціях. Українці в діяспорі не забували впродовж багатьох років після Другої світової війни відзначати також дату 30-го Червня 1941 року, коли у Львові проголошено короткотривале відновлення державности. Здається, що ця дата, підкреслювана однією частиною нашої громади з виразними політичними поглядами, буде ще якийсь час відзначувана. Але як довго? Чи зникне це свято разом з її активними творцями і послідовниками з історії національних свят і піде слідами Крут, 1-го Листопада і 22-го Січня?

Півсторіччя ми тут, на поселеннях, вперто плекали всі ці національні річниці та годували їхнім змістом нові та все нові покоління, щоб втримати активний „український дух", але якось не зуміли ми перещепити повністю цей звичай у вільній Україні, де лише подекуди ті, що приїжджають зі Заходу, стараються тепер його передати, невідомо з яким успіхом. Одне, однак, певне, що за ті п'ять років, коли вони старалися в Україні відновити ці історичні роковини, забули, що треба їх продовжувати і в діяспорі, й всюди, де живуть українці. Бо своєї історії забувати не можна, дарма що подія має 50, 100 чи більше років. Історична амнезія тяжко відбивається на нащадках. Це вже неодноразово яскраво довели в Україні минулі роки.

О-КА

Яр. Климовський

„ҐОНҐ" — ДРУЖИНА КОПАНОГО М'ЯЧА УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ ІМ. І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО*

Ярослав Климовський, 1937 р.

З початком літа 1938 року, під час наших гостинних виступів у Львові в залі театру „Різнородностей", в українському ресторані „Вітаміна" на вулиці Костюшка поблизу „Народної гостинниці" зустрів я Климка з Жовкви. Прощаючись зі мною, він сказав, що спішиться у зв'язку зі змаганнями копаного м'яча. Його спортова дружина післязавтра має важливі змагання, при чому сказав, що він чув, що в нашому театрі є добрі змагуни. В кінці нашої розмови запитав, чи наші театральні змагуни хотіли б заграти товариські змагання з його дружиною. Я, здивований його пропозицією, не надумуючись, відповів: „Певно, що хочемо".

На мою чергу як адміністратора театру якраз була Жовква. Мої перші кроки, як звичайно, спрямовую до кооперативи. Дивлюсь, у вікнах крамниці є великі афіші, їх намалював мистець-маляр Олександер Климко, брат футболіста, а на них — Блавацький, Рубчак, Яковлів та інші актори як змагуни. Я подумав, що матиму, як приїде театр, „велике тарарам". Так і сталось. Блавацький як директор театру зробив мені при цілому нашому зборі велику „бештанцію".

На другий день перед пробою театральні копуни зробили тренінґ. Блавацький, як звичайно, приходив скоріше, помітив, що його актори незлі копуни. Велів пошити із залишеної котари штанцята. „Стріла" подарувала нам старий виряд. За контрамарки (вільні квитки вступу) місцевий швець направив нам футбольні черевики. Наша гардеробниця направила сорочинки та випрала їх. Все було готове до змагань у неділю зі „Стрілою".

Між іншим, Блавацький написав спішного листа до Бориса в Перемишлі, щоб прислав нам новий спортовий виряд. Боровик, наш актор і декоратор, зробив нам емблеми. Крім цього Блавацький написав до Спортового зв'язку, щоб нас прийняли до нього. У найближчу неділю на грищі зібралося дуже багато різнонаціональної публіки. Театральна дружина на втіху Театру легко виграла змагання зі „Стрілою". Ми притягнули публіку на свою сторону, поки почалися змагання. Ми заспівали „Слава, слава", після чого перехрестилися.

Чергові змагання нашої дружини були в Радехові. Ми знову виграли з високим рахунком.

До Радехова прибув з Перемишля новіський спортовий виряд — сині сорочки з чорним обрамуванням, чорні штанцята, штуци (грубі панчохи), футбольні черевики, два м'ячі та запасовий виряд для трьох змагунів. Грище в Жовкві заповнила, крім української, польська та жидівська публіка. Зі „Стрілою" театральна дружина легко виграла 3:1. Ми вибрали Володимира Блавацького головою і прийняли назву „Ґонґ".

З Радехова ми приїхали до Сокаля, де розіграли змагання з українським „Пробоєм", вигравши з високим рахунком. Місцеві говорили, що ми їх „заколотили" як ніхто. Поляки, які мали сильну дружину, спеціяльно скомбінували репрезентацію міста — місцева „Погонь", „Сокул", „Стшелєц" і колишня клясова „Бриґада" та двох дуже добрих змагунів із Погранича. Ця репрезентація видала „Ґонґові" змагання. Автобусом в полудне в неділю разом із нашими „кібіцами" ми були в Сокалі та вступили до української їдальні.

Переодягнувшись у роздягальні, вибігаємо на грище під грімкі оплески нашої публіки. Приїхали наші люди аж з Угринова та Нисмич. У той час уже нашу дружину тренував Підлісецький з львівської „України".

Свисток судді. Ми, перехрестившись, починаємо завзятий бій. Коли „Ґонґ" полякам дав першого ґоля, оплескам не було кінця. При самому кінці першої півгри із замішання поляки вирівняли, при чому нас немилосердно „косили". У другій півгрі „Ґонґ" підніс вислід на превелику радість української публіки. Оплески не вгавали. Після прекрасної акції „Ґонґу" поляки „зафасували" ще одного ґоля. Це був найкращий ґоль „Ґонґа".

Місцевий староста не витримав до кінця змагань. Демонстративно виходячи, сказав: „Нєх наших ґрачуф шляк трафі". Якийсь жид на ціле горло заверещав: „Дайте їм ще пару балабухів, най знают, що то єст мнєйшосьць народова". Так закінчились ті футбольні змагання. Це були найбільш завзяті змагання. Наша неописано врадувана публіка винесла нас на руках з грища і несла аж до роздягальні, в якій на нас чекали актори, що приїхали з нами з Блавацьким на чолі.

Склад „Ґонґу": О. Кіт, І. Самокішин, С. Троян, Р. Климовський, А. Теплий, Я. Бенцаль (син Миколи), Я. Климовський, О. Гладкий, О. Данилко, Є. Левицький, Я. Карп'як, Ю. Сухар, М. Малецький, О. Сліпенький, Я. Угрин.

Сухар, Малецький, Угрин були змагунами стрийської „Скали", брати Климовські — тернопільського „Поділля".

Український З'єднаний Театр ім. І. Котляревського був єдиним у цілому світі театром, що мав свою спортову дружину копаного м'яча.

*** Цю статтю Ярослав Климовський вислав до „Свободи" 5-го жовтня ц.р. Редакція одержала її 10-го жовтня, один день після смерти автора.** — *Ред.*

70-ий ювілей СУА в Пармі

Під час святкувань (зліва): Олена Хміляк, Емілія Русин, Люба Боднар, Іванна Шкарупа, Стефанія Балагутрак, Дарія Кульчицька.

В цьому році минає 70 літ від часу заснування Союзу Українок Америки, єдиної самостійної жіночої організації в ЗСА. Ця організація об'єднує 3,500 членів-жінок українського походження та успішно веде добродійну та культурно-освітню діяльність на користь українського народу.

Для відзначення 70-літнього ювілею СУА, Округа СУА в Огайо влаштувала розваговий вечір, який відбувся в неділю, 8-го жовтня ц. р. в залі парафії Покров Пресвятої Богородиці в Пармі. Програму свята вела Олена Хміляк.

Після привітання голови Округи Іванни Шкарупи святочне слово виголосила заслужена громадська діячка та почесна членка СУА інж. Ірина Кашубинська. Вона подала обширну інформацію про завдання організації та великі досягнення в праці за 70 років. З найголовніших згадаємо заснування Українського Музею в Ню Йорку для збереження культурної спадщини нашого народу, створення стипендійної акції СУА для підтримки української студіюючої молоді по всьому світі та створення медичного фонду для допомоги дітям-жертвам чорнобильської катастрофи.

З більших успіхів Округи СУА в Огайо вона відзначила виховно-освітню працю дитячих світличок при наших відділах та заслуги групи „Мережа Дії", яка веде інформативну діяльність та обороняє наше добре ім'я від ворожих наклепів.

На сьогоднішній день Округа в співпраці зі Суспільною Службою України зосереджує всі свої зусилля на допомогу містові Херсон та Херсонській області.

За останні роки Округа вислала велику кількість пакунків з одежею, харчами, ліками та медичним приладдям і книжками.

Голова Округи Дітройт Лідія Колодчин привітала членок СУА Округи Огайо. Вона закликала продовжувати працю піонерок СУА, які будували в ЗСА духову Україну.

В мистецькій частині виступила з рецитацією вірша Уляни Кравченко „В поході", членка 33-го Відділу Ірина Дубас. Цей самий вірш деклямувала на 50-му ювілеї СУА її мати, почесна членка СУА Ярослава Барнич.

Членки 8-го Відділу Ліда Анікієнко-Ґросман (віольончеля) та Дозя Сигіда-Крíслата (фортепіян) виконали твори С. Гулака-Артемовського, Ф. Шуберта та С. Сейн Сана.

Гостя з Дітройту Марта Осадца-Шехович прочитала дві гумористики: „Друга молодість" про безжурне життя пенсіонерів в Америці та „Мрії маленького Ромчика", який хотів стати капітаном футбольної дружини.

Справжньою несподіванкою був художній виступ артистки Українського Театру ім. І. Франка в Києві Світлани Ватаманюк, яка прибула до Клівленду разом з видатним артистом Богданом Ступкою та режисером В. Козьменко-Делінде на запрошення бібліотеки при катедрі св. Володимира.

С. Ватаманюк глибоко зворушила присутніх читанням уривку з драматичної поеми „Одержима" Лесі Українки.

На закінчення О. Хміляк подякувала доповідувачці та виконавцям мистецької програми, Дарії Кульчицькій за чудове оформлення сцени, комітетові за влаштування імпрези, членкам СУА і гостям та закликала нових членок вступати в ряди СУА і допомагати в корисній праці.

Ввесь прихід з вечора призначений на покриття коштів висилки книжок до Херсону.

Едіта Морозинська

Закінчення Літературного конкурсу гумору і сатири

Завжди активний та винахідливий у своїх програмах, які далеко сягають поза стереотипну „жіночу" діяльність 43-ий Відділ Союзу Українок Америки у Філядельфії, зорганізував вже другий з черги Літературний конкурс — тим разом гумору і сатири, який зібрав рекордову кількість надісланих творів і здобув широке зацікавлення.

Завершенням конкурсу був вечір гумору і сатири, що відбувся 7-го жовтня у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру і як усі такі публічні вечорі зібрав добірний гурт публіки, яка постійно і радо приходить на імпрези, організовані 43-им Відділом СУА.

Вечір був успішний не лише кількістю присутніх, але й кількістю надісланих на конкурс творів, яких було аж 105, в тому майже усі автори були з України. Саме про це зацікавлення конкурсом в Україні та про надіслані твори, як про кропітну працю жюрі в особах: д-р Лариси Онишкевич, проф. Леоніда Рудницького і Марти Тарнавської, говорила ця остання на вечорі, подаючи також вичерпні інформації про цей літературний конкурс, який на думку М. Тарнавської повинен був проходити в літературному товаристві, якщо б таке було на терені ЗСА. На жаль, „Слово" тепер проявляє діяльність в більшості в Канаді, де і міститься його керівництво. Отож рухливий 43-ий Відділ СУА, під проводом поетки Анни Максимович, взяв ініціятиву у свої руки, здобувши також 2,000 дол. на нагороди від місцевої кредитівки „Самопоміч" за старанням Івана Куземського.

Жюрі цього конкурсу працювало, як розповіла М. Тарнавська, аж півтора року і йому прийшлося читати по 2,000 сторінок машинописів. 16 письменників жюрі нагородило із 68 осіб, що взяли участь у конкурсі, а серед праць була певна кількість довгих повістей, що є рідкістю. Але, як вияснила М. Тарнавська, жюрі бажало авторів заохотити до таких творів, що залишаються в літературі на довго, тому серед нагороджених і відзначених є аж чотири повісті, одна п'єса, дев'ять оповідань і одна збірка віршів.

Про велику і зворушливу переписку із авторами розповіла впродовж вечора ведуча ним і душа імпрези Людмила Чайківська, а відкрила його А. Максимович.

Цікаву доповідь про гумор в українській літературі виголосив проф. Леонід Рудницький, зупинившись зокрема на гуморі і сатирі 90-их років в Україні та аналізуючи різниці поміж гумором, який сміється, а сатирою, що висміює. Він також подав приклади зокрема сьогоднішньої сатири в Україні та її відомих авторів в якій навіть трагічні події, як ось наприклад, катастрофа в Чорнобилі зуміли викликати численні сатирично-іронічні дотепи. Ствердженням що сатира і гумор — це сміх, який став засобом нашої нескореної України, закінчив проф. Л. Рудницький свої, як завжди цікаво подані, міркування.

В осередку уваги присутніх стояло однак читання уривків із нагороджених творів, що його перевели по мистецьки вже добре відомі на терені Філядельфії і люблені публікою виконавці — актори Лариса Кукрицька і Любарт Ліщинський, яких тепло привітала ведуча програмою Л. Чайківська.

Приємним інтермеццом у програмі було виконання на фортепіяні прелюду Ревуцького і токкатіни Грудина Іреною Пелех-Зварич, яка завжди є окрасою програми вечорів.

Подякою для виконавців і членів жюрі Літературного конкурсу, як також запрошенням публіки на чергові імпрези 43-го Відділу СУА, закінчила Л. Чайківська вечір, якого завершенням була, як завжди, гостина приготована руками Марії Данилів, при якій можна було провести час на товариській зустрічі. Серед учасників вечора був, присутній, як завжди, незабутній Ярослав Климовський, для якого це була остання зустріч із друзями на цьому світі.

О. К.

Енциклопедія Української Діяспори на форумі конґресу КУК

XVIII Конґрес Українців Канади, який відбувся у днях 6—9-го жовтня ц.р. у Вінніпеґу, розглядав серед інших важливих питань також справу редаґування і видання канадського (другого) тому Енциклопедії Української Діяспори, підготовку якого головна редакція саме тепер бажає інтенсивно здійснювати. З тією метою організатори конґресу запросили головного редактора ЕУД, д-ра Василя Маркуся з Чикаґо, щоб представив делеґатам з'їзду та відповідним установам цей проєкт.

В неділю, 8-го жовтня, головний редактор зреферував цей плян на пленарній сесії в окремій доповіді, у якій з'ясував генезу ЕУД, подав коротке звідомлення про дотеперішню працю та накреслив концепцію, методи праці, редакційну і авторську структуру канадського тому та графік праці. Канадський том (за числом — другий) буде одним із найбільших — у двох книгах, у яких знайдеться понад 3500 гасел-статтей, з кількома сотнями ілюстрацій та кільканадцятьма картами і шкіцами. Охоплюватиме цей том в історичному пляні — понад столітнє минуле цієї найдинамічнішої української понадодномільйонної діяспорної спільноти, та в горизонтальному пляні — усі її поселення й осередки та різні галузі суспільного, релігійного й культурного життя. Крім конкретних гасел-назв та імен у ній будуть загальні статті, т.зв. наскрізні про окремі галузі життя й творчости української канадської громади. Більшість матеріялу буде поміщено в коротких замітках-гаслах, а деякі статті-довідки матимуть ширший зміст і будуть самостійними розвідками від двох до десятьох сторінок друку великого енциклопедичного формату. До співпраці плянується заанґажувати сотні осіб, десятки установ, зокрема наших учених-викладачів високих шкіл, журналістів, бібліотекарів та окремих збирачів матеріялу про минуле і досягнення української діяспори в Канаді.

Редакційну й координаційну працю канадського тому погодився перейняти проф. Ярослав Розумний, який до вересня 1996 року не зможе повністю анґажуватися в цю працю з огляду на обов'язки декана в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Тимчасово координаційні функції буде здійснювати головна редакція ЕУД в Чикаґо та Президія Української Вільної Академії Наук у Канаді з осідком у Вінніпеґу. УВАН стала партнером у виданні другого тому ЕУД. Для цього вже заанґажовано в приміщенні УВАН одну адміністраційну силу на неповночасній основі.

Представники редакції ЕУД та Президії УВАН в Канаді відбули у цій справі наради, узгіднено кандидатів до редакційної колеґії, видавничого комітету та обговорено пляни фінансування цього твору. Узгіднено, що кошти на редакцію і видання канадського тому ЕУД мали б бути зорганізовані в самій Канаді, для чого намічено можливі джерела та заходи, як їх змобілізувати. Головна редакція ЕУД і Президії УВАН, на чолі з головою проф. Михайлом Тарновецьким, підписали у цій справі „протокол намірів". XVIII Конґрес на кінцевій сесії прийняв відповідну резолюцію про підтримку Енциклопедії Української Діяспори з рекомендацією своїм членам співпрацювати з її редакцією.

ЗВЕРНЕННЯ

до членів УНСоюзу в справі допомоги українським спортовцям в їх участі у світових Олімпійський Іграх 1996 року

Вельмишановні!

Всім нам добре відомо, що це перший раз спортові дружини України братимуть участь як представники незалежної держави у світових літніх спортових Олімпійських Іграх. Коли ми в минулому дивилися на Олімпійські Ігри, не один з нас питав себе, чи дочекаємо того часу, коли спортовці України під своїм власним синьо-жовтим прапором змагатимуться на світовій арені.

Боже Провидіння так попровадило, що розпалася совєтсько-російська імперія і спортовці України, тепер вільної держави, змагатимуться у світових Олімпійських Іграх в Атланті, Джорджія, вліті 1996 року. Для нас усіх ця участь принесе велику радість і гордість, але разом з тим вона накладає на нас і великий обов'язок.

Україна в теперішних часах є у великій економічній кризі і фінансово не спроможна покрити всіх видатків, зв'язаних з підготовою і участю змагунів в літній Олімпіяді. Тому, шановні члени, наша фінансова поміч в цій участі є дуже потрібна і конечна.

Українські спортовці у майже всіх родах спорту мають велику можливість завоювати перші місця. Але щоб вони могли стати до змагу, потрібно багато фондів, спершу на підготову, а також для участи у змаганнях. Час збірки фондів є саме тепер, бо від фінансових спроможностей Національного Олімпійського Комітету України залежатиме і участь змагунів України!

Шановні члени! Екзекутива УНСоюзу порішила провести збірку пожертв на цю важливу ціль поміж своїм членством, яке в минулому завжди щедро відгукувалося на всі заклики подати руку і поміч там, де вона була конечно потрібна. Своєю фінансовою підтримкою Ви включитеся до успіхів змагунів України. Що може принести Україні кращий розголос і довготривалу славу, як спортові досягнення її молоді на світових Олімпійських Іграх, а їх успіх буде частинно і нашим успіхом. Просимо щедро відгукнутися, посилаючи свої пожертви на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, P.O. Box 17a
Jersey City, N.J. 07303

Чеки виставляти на: Ukrainian National Association (O.G.)

Всі пожертви будуть подані у пресі УНСоюзу.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН останнім часом стає дуже самокритичним і ці його виступи утруднюють життя його співробітникам, які відповідають за те, щоб Президент в очах громадян і світового співтовариства виглядав особою рішучою та майже непомильною у своїх рішеннях, але ніколи самокритичним. Недавно, виступаючи у Каліфорнії.Б. Клінтон сказав, що помилився коли підніс податки, а це було дуже політично не бажаним визнанням для його співпартійців демократів і його співробітників, бо це відразу використала опозиція для своїх цілей. Тепер у телефонічній розмові з автором книжки „Цінності мають найбільше значення"Беном Ваттенберґом Президент сказав сказав, що „під час своїх перших двох років у Білому Домі поводився як прем'єр-міністер, а не як Президент" і „втратив мову" поміркованого думання нового демократа, які допомогли його обрати Президентом у 1992 році. І знову його співробітники стоять перед майже неможливим завданням, оправдати цю останню самокритику.

АРАБСЬКИЙ СВІТ неґативно зареаґував на рішення Конґресу ЗСА перевести американську амбасаду в Ізраїлі з Тель Авіву до Єрусалиму. Хоч це рішення є у великій мірі символічне, оскільки надає право президентові Биллові Клінтонові накладати на нього вето необмежене число разів, араби сприйняли його як ще один доказ, що ЗСА у своїй близькосхідній політиці не спромагаються на об'єктивність, безумовно підтримуючи Ізраїль і нехтуючи інтересами інших держав та народів реґіону. „Рішення Конґресу заторкує п'яту частину людства,— сказав з цього приводу шейх Ґад аль-Гак Алі, ректор каїрського Інституту ісляму.— Америка хоче, щоб її вважали другом арабів, а тим часом сліпо фаворитизує ізраїльтян". Радикальна єгипетська група „Аванґард завойовників" остерегла, що в найближчий час розпочне збройні напади на американців і жидів.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ПІВНІЧНОГО Н. ДЖ.
(Приятелі Руху)
запрошують
українське громадянство Нюарку і околиці на
ЗУСТРІЧ
на якій виступлять з доповідями
проф. **ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО:**
„СЬОГОДЕННА УКРАЇНА"
(враження з довшого перебування в Україні)

проф. **ЛЕСЯ ТКАЧ:**
„ШКІЛЬНИЦТВО В УКРАЇНІ СЬОГОДНІ"
Зустріч відбудеться:
в п'ятницю, 10-го листопада 1995 р. о год. 7-ій веч.
в церковній залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя
при Сендфорд авеню, Нюарк, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ в Ню Йорку

запрошує громадянство на
доповідь, яку виголосить
постійний представник України при ООН
достойний
АНАТОЛІЙ МАКСИМОВИЧ ЗЛЕНКО
на тему:
„50 ЛІТ УКРАЇНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ"
(світла та тіні)
Після доповіді запити та дискусія.

ДОПОВІДЬ
відбудеться в середу 15-го листопада 1995 р. о год. 6:30 веч.
в Українському Народному Домі в Ню Йорку
140 2-га авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Організаційний комітет закликає до чисельної участи, щоби гідно відзначити 50-ліття ООН

16-ий Курінь УПС „БУРЛАКИ"
організує
ЛЕЩАТАРСЬКІ ТАБОРИ
від вівтірка, 26-го до неділі, 31-го грудня 1995 р.
Приїзд учасників у понеділок 25-го грудня

1. ТАБІР ДЛЯ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК
2. ТАБІР ДЛЯ СТАРШОГО ЮНАЦТВА та МОЛОДШОГО СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

на лещатарських теренах
GORE MOUNTAIN NORTH CREEK, N.Y.
Комендант таборів пл. сен. АНДРІЙ ГАЛЯРЕВИЧ, Бурл.
Таборова оплата 405.00 дол. і 10.00 дол. вписове

* Таборова оплата покриває: приміщення, прохарчування (сніданок і вечеря), транспорт до лещатарських теренів, витяги, інструкції лещатарства.
* Оплата не покриває: доїзду до табору.
* Вписове (незворотне), покриває: таборову відзначку й адміністраційні видатки.

Карти зголошення можна дістати в Пластових Станицях.
Число таборовиків є обмежене.
Зголошення будуть прийматися
в такій черговості, як будуть приходити.

Карти зголошення з повною оплатою треба висилати
до дня 4-го грудня 1995 року, на адресу:
Mr J. Danyliw
P.O.Box 507 Southampton ,PA 18966
Чеки виповняти на:„**WATAHA BURLAKIW**"

Кандидатів до булав таборів просимо голоситися до пл. сен. Ю. ДАНИЛІВА та подати свою адресу і число телефону.

РОДИЧІ І ГОСТІ
можуть замовляти кімнати в
The Queensbury Hotel
88 Ridge Street
Glens Falls, New York, 12801
Tel.: (518) 792-1121
$60 за кімнату
Покликатися на „Ukrainian Parents"

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ
Редакційні вістки про громадські імпрези
будуть поміщені у „Свободі"
тільки після появи платних оголошень
у щоденнику або „Українському Тижневику"
Редакція „Свободи"

В ДРУГУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ненадійного відходу у вічність нашого найдорожчого, невіджалуваного МУЖА, БРАТА, ШВАҐРА і ВУЙКА

СВ. П.
РОМАНА ГАЄЦЬКОГО
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ
в день 13-го листопада 1995 р. о год. 9-ій рано в церквах:

св. Юра в Ню Йорку;
св. Покрова Божої Матері в Озон Парку;
оо. Василіян у Львові.

Прошу в цей день пом'янути покійного у своїх молитвах.
Рівночасно щиро дякую всім приятелям, знайомим, друзям дивізійникам за чисельну участь у відправі-посвяченні пам'ятника на могилі пок. Романа та поминальній гостині, а друзям хористам за спів.
В його пам'ять складаю 200.00 дол. на потреби українського хору „Думка" в Ню Йорку.

Дружина Оля з родиною.

Президія УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК в Канаді ділиться сумною вісткою з українською громадскістю, що 19-го жовтня 1995 року у Монтреалі відійшов у вічність один з основоположників УВАН у Канаді та її довголітній президент

бл. п.
проф.
ЯРОСЛАВ РУДНИЦЬКИЙ

Покійний своєю невтомною і плідною науковою працею дав неповторний вклад у ці ділянки українського життя.
Нехай канадська земля буде йому легкою.

Осиротілій родині наші найщиріші співчуття.

НОВИМ ЛІДЕРОМ радикальної організації „Ісламський джігад“ став 40-річний професор Рамадан Абдулля Шаллях. Як уже повідомлялося, попереднього керівника мусулманських екстремістів Фатгі Шаккакі декілька днів тому жидівські, здогадно, аґенти вбили на острові Мальта. В останні роки Шаллях очолював науковий іслямський центр у місті Тампа на Фльориді і постійно виступав на сторінках квартальника „Політичні читання“. Відтак Шаллях залишив наукову діяльність, щоб цілком присвятити себе „Іслямському джігадові“. Ця організація рішуче відкидає мирні переговори між палестинцями та Ізраїлем.

Від освіти...

(Закінчення зі стор. 1)

сказати із своїх безпосередніх вражень на цю тему? — питаємо нашого гостя.

— Хоча урядові чинники не сприяють українському шкільництву, то однак в Києві 70 відсотків шкіл є україномовних, а 91 відсоток першоклясників вивчає вже українську мову. В Києві тепер лише 42 школи є російські. Але не всюди є так добре, навіть у самому Києві. Ось я вичитав там у пресі таке дивне оголошення: „Відкрито чотири українські кляси з російською мовою навчання” у школі ч. 214 в Києві. Що це має значити, ніяк не розбереш. Не є відрадним явищем також впровадження двомовних свідоцтв у школах, так як раніше уведено двомовні пашпорти. Ось погляньте, на відбитку такого свідоцтва.

— Отже виглядає, що дуже важко позбутися совєтчини, а русифікація таки набирає сил.

— В поборюванні цього невідрадного явища важливе є підвищення кваліфікацій учителів і тому я відвідував ряд установ, що на це призначені і відбував відповідні розмови. Незвичайно корисний показався Міжнародний Інститут Науки, Культури і Освіти у Львові, що його веде Оксана Кондратюк. А ось в Симферополі відкрили при місцевому університеті катедру українознавства при співпраці Київського Інституту Українознавства. Для підвищення українознавчих кваліфікацій в першу чергу є дуже важливі відповідні шкільні підручники.

— Це здається ваша постійна праця — підготовляти все нові підручники. Чи ви і далі тепер працюєте над новими виданнями їх в Україні?

— Я саме кінчаю тепер працю над четвертим томом „Хрестоматії української літератури і літературної критики”. Мусите, знати, що в Україні дуже цікавляться діяспорною літературою, якої досі вони майже не знали. Може це й причина чому саме ця хрестоматія п. з. „Українське слово” — це найбільш поширений шкільний підручник, що вийшов завдяки Фондові Допомоги Школам України під проводом інж. В. Воловодюка. Важливий він і тому, що школи дістають його безплатно, а в Україні ані вчителі, ані шкільна дітвора не має гроша, щоб купувати шкільні чи інші підручники.

— Але, коли в Україні таке зацікавлення діяспорною літературою то важливо здається є і постачання книжок виданих на Заході, чи не так?

— Розуміється бібліотеки в Україні тепер дуже а дуже на потребу і я з приємністю ствердив у часі перебування там, що багато бібліотек має українські книжки, які подаровані українцями чи українськими установами зі Заходу. Ось в Харкові у бібліотеці находиться подаровані із канадсько-українських бібліотек 15,000 томів книжок, в часі мого перебування прийшли вислані за моєю рекомендацією з Комітету Допомоги Україні в Нюарку 14 пачок книжок до Києва до Інституту Українознавства. Все це, розуміється, допомагає, як також література англійською мовою, якої наука тепер дуже поширена в Україні, і це добре.

— Значить ви наочно ствердили, що допомога на полі освіти із діяспори іде повною силою.

— Так, це не лише ствердження, але також стимул для усіх людей доброї волі. В Україні потрібно якнайбільше людей в ділянці освіти і ми мусимо усіми нашими силами допомагати, щоб вони були, не зважаючи на економічні обставини, що вимагають і фізичної праці, поруч освітньої і не зважаючи на те, що за університетські студії в Україні треба платити, а тепер важко за гріш. Ніхто з нас не може забувати, що від освіти молодих поколінь залежить майбутнє України!

Вийшла нова наукова праця д-ра В. Петришина

Кеймбридж, Англія. — В своєму „Оголошенні” за листопад ц. р. Видавництво університету Кеймбридж повідомило, що в серії математичних трактатів воно опублікувало наукову працю проф. Володимира Петришина з Ратґерського університету під наголовком „Узагальнений топологічний ступінь і семилінійні рівняння”.

В повідомленні сказано, що книга представляє багато нових результатів, як також поширення топологічного ступеня та його важливих застосувань. Це вже друга наукова праця д-ра В. Петришина. Перша появилася з початком 1993 року у видавництві „Марсел Деккер” в Ню Йорку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Ґотчі С.К. — 1:1

У других змаганнях за першість 1-ої дивізії Космополітальної Ліґи, що відбулися в неділю, 17-го вересня ц.р., наша дружина знову показала успішну технічну й продуману гру, завдяки якій ще до перерви Назмі, з гарної подачі Дураковича, здобув ведення — 1:0. Після відпочинку УСК мав можливість подвоїти рахунок, одначе наші снайпери не зуміли її використати. Суперники, у свою чергу, подвоїли свої зусилля врятувати гру, завдаючи нашій обороні і воротареві більше праці. У 88-ій хвилині вислід ще був 1:0 на користь нашої дружини. На жаль, в останній хвилині, після чергової контратаки німців, м’яч опинився в гущі кількох футболістів обидвох дружин і суддя знайшов причину призначити карного, з якого суперники вирівняли вислід 1:1.

Резервісти УСК закінчили свою зустріч ремісовим вислідом, теж 1:1. В середу, 13-го вересня, відбулася міжнародна зустріч дружин „олдбоїв“, в якій дружина УСК зазнала поразки з „олдбоями“ клюбу „Сантос“, Бразилія, вислідом 3:4. Після цих міжнародних змагань в Домі УСК відбулося для обидвох дружин товариське прийняття. Провід і футболісти обидвох дружин обмінялися пам’ятковими подарунками.

ЗА КОРДОНОМ

В Англії московський клюб „Спартак“, виграв з чемпіоном Англії дружиною „Блекбирн“ вислідом 1:0 в серії змагань за Чашу Европи. Цього єдиного, але переможного ґоля здобув для „Спартака“ вихованець українського футболу Сергій Юран. Досі він грав в клюбі „Порто“ Португалія, тепер після пияцьких скандалів, в одному з яких в автовому випадку загинув португальський шофер, Юран повернув на „свою прибрану“ батьківщину Росію і тепер виступає в складі „Спартака“, як теж у збірній Росії. Крім нього в „Спартаку“ грає Віктор Онопко з Харкова, який був найкращим змагуном у цих змаганнях.

Відбулася друга серія змагань за Чашу Европи клюбів, що здобули чаші своїх країн. Виступивши на виїзді в Бельгії, репрезентант України, клюб „Шахтар“ з Донецького, зазнав мінімальної поразки з дружиною „Брюґґе“ — 0:1. Щоб елімінувати цього суперника, українським футболістам тепер треба виграти в Донецькому, щонайменше вислідом 2:0.

Експерти...

(Закінчення зі стор. 1)

ного політичного договору і що досягнуто домовлення про продовження переговорів. У зв’язку з цим, варто уточнити, що консультації проводилися лише з ключових моментів проєкту, тобто преамбули і статті ч. 2. Можна константувати, що експертна зустріч не привела до зближення становищ сторін, а отже покищо не йдеться про продовження переговорів щодо укладення основного політичного договору. Питання про нову зустріч експертів з цієї проблеми на зустрічі в Букарешті не обговорювали. Українська, а не румунська сторона, як повідомили деякі румунські засоби масової інформації, наполягає на включенні до проєкту міждержавного договору статті про відмову сторін від будь-яких територіяльних претенсій. Румунська сторона з цим не погоджується, водночас наголошує на тому, що вона „не висуває територіяльних претенсій, а має територіяльні права“. На думку деяких експертів, таке становище Румунії може ускладнити процес її вступу до НАТО, оскільки однією з умов прийняття до Північноатлантичного бльоку є відсутність будь-яких територіяльних претенсій до інших країн.

Як інформує аґенство Ройтер, В. Василенко заявив, що Румунія відмовляється ґарантувати непорушність післявоєнних кордонів. „Деякі [румунські] політині сили намагаються виправдати територіяльні претенсії до України“, — сказав він через два дні після закінчення консультацій. Міністерство закордонних справ Румунії заперечило ці звинувачення, твердячи, що Румунія хоче лише від України визнання післявоєнних кордонів несправедливими.

Тим часом Молдова, яка до 1940 року була частиною Румунії і тепер має з нею тісні зв’язки, випустила в обіг поштовий бльок із чотирьох марок під назвою „Фортеці Молдови“. На марках зображено Сорокську, Бендерську, а також Хотинську і Білгород-Дністровську фортеці. Дві останні розміщені на українській території, відповідно в Чернівецькій і Одеській областях.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи“ на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи“ на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ВАРХОЛЯК член УНС Відд. 264-го Т-ва Український Тризуб в Карнеґі Па. померла 7-го вересня 1995 року на 78-му році життя. Нар. 16-го грудня 1916 року в Карнеґі, Па. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку брата Дмитра і сестру Анну Кахнич. Похорон відбувся 11-го вересня 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Скатт Тавншип, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Богдан Грицишин, секр.

МАРІЯ ВАСИЛИК член УНС Відд. 96-го Т-ва ім. св. Івана в Пітсбурґу, Па. померла 15-го серпня 1995 року на 86-му році життя. Нар. 14-го лютого 1909 року в Пітсбурґу, Па. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку сестер Анну Василик і Юлію Драпалу; братів Івана і Віллляма, племінників і племінниць. Похорон відбувся 19-го серпня 1995 року на укр. кат. цвинтарі св. Івана Хрестителя в Пітсбурґу, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослава П. Комічак, секр.

ІВАН ЛОПАЖАНСЬКИЙ член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж. помер 14-го вересня 1995 року на 77-му році життя. Нар. 26-го лютого 1918 року в Перт Амбою, Н.Дж. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Юдиту — Анну Пребл і сина Івана. Похорон відбувся 18-го вересня 1995 року на українськім цвинтарі у Вудбридж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Завітський, секр.

ДОРОТА МАЙЧЕР член УНС Відд. 11-го ім. св. Михаїла в Джанставні, Па. померла 25-го липня 1995 року на 69-му році життя. Нар. 13-го серпня 1926 року в Джанставні, Па. Членом УНС стала 1947 року. Похорон відбувся на Grendview Semetery in Johnstown, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Сцілений, секр.

ФЕДОР ВОВК член УНС Відд. 170-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Ситі, Н.Дж. помер 13-го серпня 1995 року на 90-му році життя. Нар. 1905 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Юлію і дочок Марію й Ірену. Похорон відбувся 16-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Білик, секр.

ПЕТРО ПАТРИ член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. помер 14-го липня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 1914 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дочку Еву, сина Віллляма і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Говп в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Христина Дзюба, секр.

ПАВЛО ВІЛЛІЯМ ПЕТРИЧ член УНС Відд. 274-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо помер 15-го травня 1995 року на 62-му році життя. Народився в Янґставні, Огайо а членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку брата Роберта і сестру Анну. Похорон відбувся в Western Reserve Crematory in Youngstown, Ohio.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Сенедяк, секр.

КОНСТАНТИН МАЛАХІВ член УНС Відд. 204-го в Ню Йорку, Н.Й. помер 7-го жовтня 1994 року на 83-му році життя. Нар. 18-го вересня 1911 року в Україні і став членом УНС 1957 році. Залишив у смутку дружину Параску і сина Волтера. Похорон відбувся 10-го жовтня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АНТОНЕТТА МАЧЕТА членУНС Відд. 78-го Т-ва ім. св. Миколая в Майнерсвилл, Па. померла 23-го квітня 1995 року на 84-му році життя. Нар. 7-го вересня 1910 року в Тарествилл, Па. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку дочку Анн Трейсі і сина Реймонда Мачету. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Лювлин, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Петрунцьо, секр.

ЛЕВ БРИСЬКИЙ член УНС Відділу 305-го в Магоні Ситі, Па. помер 2-го липня 1995 року на 70-му році життя. Нар. 28-го жовтня 1922 року в Джінсвіллі, Па. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Анну і дочок Анну і Розмері. Похорон відбувся на цвинтарі св. Кунеґунди в МекАду, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Марґарета Гентош, секр.

МАРІЯ ГАБАЙ член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Ситі, Па. померла 1-го серпня 1995 року на 90-му році життя. Нар. 4-го червня 1905 року в Пітсбурґу, Па.. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку дочку Маріянну Ґрент. Похорон відбувся 7-го серпня 1995 року на цвинтарі св. Марії в О'Гара Тавншип , Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

МАРІЯ КОРОЛЬ член УНС Відд. 96-го Т-ва ім. св. Івана в Пітсбурґу, Па. померла 8-го серпня 1995 року на 71-му році життя. Нар. 3-го грудня 1923 року в Пітсбурґу, Па. Членом УНС стала 1964 року. Залишила у смутку синів Івана і Степана. Похорон відбувся 11-го серпня 1995 р. на укр. Баптистському цвинтарі св. Івана в Пітсбурґу, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослава П. Комічак, секр.